

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 1019200878
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1019200878.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobkyne: HYDINA SLOVENSKO s.r.o., Lieskovská cesta 23, Lieskovec, IČO: 45 300 950, právne zastúpenej: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 32, Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 15. 4. 2019, č. 100889180/2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. 11. 2020, č. k. 5S/138/2019-263, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. 11. 2020, č. k. 5S/138/2019-263, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) napadnutým uznesením z 18. 2. 2020, č. k. 5S/138/2019-299, prerušil konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) do skončenia prejudiciálneho konania vedeného pred Súdnym dvorom Európskej únie na návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5Sžfk/34/2018.

2. Dôvodil, že konanie o prejudiciálnej otázke vedené pred Súdnym dvorom Európskej únie iniciované na návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o kasačnej sťažnosti sp. zn. 5Sžfk/34/2018 sa vedie v právne obdobnej veci a zodpovedanie prejudiciálnych otázok, ktoré v odôvodnení uznesenia odcitoval, je dôležité a môže mať podstatný význam pre rozhodnutie správneho súdu.

3. Proti právoplatnému uzneseniu správneho súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. Namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Kasačnému súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Poukázal, že v iných konaniach sp. zn. 6S/222/2019, 6S/156/2019, 6S/186/2019, 6S/137/2019,

2S/50/2019 správny súd rozhodol bez ich prerušenia. Tieto konania pritom boli charakterom a povahou totožné s konaním vedeným pred správnym súdom. Predmetom ich súdneho prieskumu bolo daňové exekučné konanie súvisiace s vymáhaním daňových nedoplatkov žalobcu v zmysle § 90 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“). Správny súd v týchto konaniach konštatoval, že žalovaný postupoval vecne správne a nezistil namietané porušenia zásad daňového konania. Dodal, že správny súd v týchto veciach rozhodol až po položení prejudiciálnych otázok v konaní vedenom pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžfk/34/2018.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas § 443 ods. 1 S.s.p., preskúmal napadnuté uznesenie a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Kasačný súd takto rozhodol bez pojednávania (§ 455 S.s.p., § 457 ods. 2 S.s.p.).

6. Podľa § 100 ods. 2 písm. a/ S.s.p., ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

7. Napadnutým uznesením správny súd prerušil konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a/ S.s.p. do skončenia prejudiciálneho konania vedeného pred Súdnym dvorom Európskej únie na návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5Sžfk/34/2018. Podľa správneho súdu ide konanie v podobných veciach zodpovedanie prejudiciálnych otázok, je dôležité a môže mať podstatný význam pre rozhodnutie správneho súdu.

8. Nakoľko správny súd pri rozhodnutí o prerušení konania vychádzal z premisy o podobnosti vecí predjednávanej pred správnym súdom s vecou, v ktorej sa vedie prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie na návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5Sžfk/34/2018, kasačný súd v prvom rade považuje za potrebné zaoberať sa otázkou ich podobnosti z pohľadu predmetu súdneho prieskumu a rovnako z perspektívy ich podobnosti vo svetle v nich nastolených a posudzovaných otázok.

9. Pokiaľ ide o konanie vedené pred správnym súdom, z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil, že predmetom konania je žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 15. 4. 2019, č. 100889180/2019, ktorým žalovaný potvrdil daňovú exekučnú výzvu vydanú v zmysle § 91 daňového poriadku správcom dane dňa 19. 12. 2018, č. 102640440/2018, ktorou bolo žalobkyňou oznámené začatie daňového exekučného konania v zmysle § 90 ods. 1 daňového poriadku vydaním rozhodnutia zo 7. 12. 2018, č. 102503327/2018, na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 87.522,66 eur zakázané nakladať s peňažnými prostriedkami zablokovanými podľa § 108 ods. 5 daňového poriadku na jeho účtoch. Exekučným titulom je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov správcu dane č. 102392191/2018 zostavený z evidencie daní daňového dlžníka (žalobkyne) ku dňu 28. 11. 2018 vo výške 87.522,66 eur.

10. Žalobkyňa považuje rozhodnutia vydané v oboch stupňoch daňového exekučného konania za nezákonné, vychádzajúce z nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci a za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. V podstatnej časti žalobnej argumentácie polemizuje s názorom žalovaného vyjadrenom v preskúmanom rozhodnutí, podľa ktorého vydanie rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania a daňovej exekučnej výzvy neznamenal zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu ako daňového subjektu. Ďalej namieta nedôslednosť a nedostatok dôvodov žalovaného vo vzťahu k okolnosti, že žalobcovi boli v záveroch ostatných daňových exekučných výziev blokováné prostriedky vo výške približne 4.000.000 eur, a to aj napriek skutočnosti, že blokováné prostriedky sú zadržované správcom dane nad rámec zákona. Nesúhlasí s názorom žalovaného, že úsilím žalobkyne nebola úhrada predmetného daňového nedoplatku. Namieta, že žalovaný ho takto

klasifikuje do role úmyselného daňového dlžníka, ktorý sa vedome a úmyselne vyhýba realizácii svojich daňových povinností. Zastáva názor, že je nevyhnutné, aby žalovaný náležite a dôkaznými prostriedkami odôvodnil, v čom nebolo v danej situácii a v danom období úsilím daňového dlžníka uhradiť daňový nedoplatok. Považuje za nevyhnutné, aby takéto závažné tvrdenie žalovaný dostatočne odôvodnil, inak je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné. Podľa žalobkyne žalovaný síce terminologicky naznačil snahu a vôľu daňového subjektu (žalobcu) úmyselne sa vyhýbať plneniu svojich povinností, avšak zistený skutkový stav nevyhodnotil z hľadiska skutkových a právnych okolností. Tvrdenie žalovaného ohľadom vyhýbania sa platenia svojich daňových povinností je podľa žalobcu súčasne v priamom rozpore so závermi žalovaného uvedenými v napádanom rozhodnutí, kedy je z dôvodu blokácie bankových účtov daňového subjektu objektívne znemožnené daňovému subjektu uhradiť daňový nedoplatok, hoc aj čiastočne.

11. Pokiaľ ide o konanie o prejudiciálnej otázke, s odkazom na ktoré správny súd napadnutým uznesením konanie prerušil, kasačný súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní v konaní vedenom pod sp. zn. 5Sžfk/34/2018 postupom podľa § 100 ods. 1 písm. c/ S.s.p. predložil otázky v nasledovnom znení: a) Ustanovenie bodu 25 Nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 07.10.2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty „lehoty ustanovené v tomto nariadení na poskytnutie informácií sa majú chápať ako maximálne lehoty“ je potrebné vykladať tak, že ide o lehoty, ktoré nemôžu byť prekročené a v prípade, ak budú prekročené spôsobuje to nezákonnosť prerušenia daňovej kontroly?, b) Existuje následok (sankcia) za nedodržanie lehôt na vykonanie medzinárodnej výmeny informácií stanovených Nariadením Rady (EÚ) č 904/2010 zo dňa 07. 10. 2020 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty vo vzťahu k dožiadanému a dožadujúcemu sa orgánu?, c) Je možné charakterizovať medzinárodnú výmenu informácií, ktorá presahuje lehoty určené Nariadením Rady (EÚ) č. 904/2010 zo dňa 07. 10. 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty za protiprávny zásah do práv daňového subjektu?

12. Ako ďalej vyplýva z dôvodov uznesenia o predložení prejudiciálnych otázok (prístupnom na webovej adrese: www.curia.europa.eu) ich podstata súvisí s otázkou výkladu povahy lehôt stanovených právom Európskej únie na poskytnutie informácií v rámci medzinárodnej pomoci a spolupráci pri správe daní a následkami nedodržania týchto lehôt na zákonnosť prerušenia daňovej kontroly za účelom realizácie medzinárodnej výmeny informácií a s tým súvisiacou zákonnosťou daňovej kontroly.

13. Podľa názoru kasačného súdu zodpovedanie otázok týkajúcich sa povahy lehôt stanovených právom Európskej únie na poskytnutie informácií v rámci medzinárodnej pomoci, následkom ich nedodržania a v tomto svetle zákonnosťou daňovej kontroly, nemôže mať žiaden podstatný význam pre prerušené konanie na prvý pohľad už len preto, že sa týkajú iného štádia správy daní - daňovej kontroly, a nie daňovej exekúcie. Kasačnému súdu však ani pri bližšom skúmaní žalobných bodov a argumentácie žalobkyne nie je zrejmé, akým spôsobom môže mať zodpovedanie prejudiciálnych otázok relevantný význam pre rozhodnutie správneho súdu, nakoľko žalobne námietky žalobkyne v prerušenom konaní sa nijakým spôsobom nezákonnosti daňovej kontroly nedotýkajú.

14. Kasačný súd preto považuje úsudok správneho súdu, z ktorého vychádzal pri rozhodnutí o prerušení konania za nesprávny. Kasačný súd nevidí podobnosť vecí prejednávanej pred správnym súdom, v ktorej sa vedie prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie na návrh Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5Sžfk/34/2018. Z uvedeného dôvodu kasačný súd ani nevidí významnosť tohto prejudiciálneho konania pre rozhodovanie správneho súdu v ním prejednávanej veci.

15. Vzhľadom na uvedené, kasačný súd dospel k záveru, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď predmetné súdne konanie z vyššie uvedeného dôvodu prerušil. Preto kasačný súd kasačnou sťažnosťou napadnuté uznesenie správneho súdu postupom podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

16. V rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania

(§ 467 ods. 3 S.s.p.).

17. Rozhodnutie prijal senát kasačného súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.